

Bratia a sestry,

počas adventu premýšľame nad Ježišovým príchodom na svet. Ježiš prišiel a ponúka sa otázka: Ku komu? Prichádza k ľuďom, ale ku všetkým? Prichádza iba k niektorým spoločenským vrstvám? Iba k mužom? Iba k dospelým? Iba k bohatým? Iba k tým, ktorí patria do cirkvi? Takto by sme sa mohli pýtať ďalej, pretože na svete existuje veľmi veľa skupín, do ktorých by sme ľudstvo mohli rozdeliť. Ježiš prichádza ku každému. My ľudia sa môžeme rozdeliť do rôznych skupín, ale Ježiš nerobí rozdiel. Na dnes som vybral text, ktorý hovorí o tom, že Ježiš prijíma aj deti.

V dobe Ježiša Krista patrili deti k spoločensky nízko postavenej skupine. V popredí boli dospelí muži, ktorí sa mali o deti starať. Keď dieťa nemalo otca alebo matku, nemalo nikoho, kto by ho mohol ochrániť, zabezpečiť a vychovať. Práve preto máme v Novom zákone viacero výziev starať sa o siroty a vdovy. V dnešnej dobe je už status detí iný. Deti majú svoje práva. O dieťa, ktoré stratilo rodičov, sa musí postarať štát a existujú aj rôzne neziskové organizácie alebo občianske združenia, ktoré sa tejto problematike venujú. Aj dnes platí, že dieťa nemá rovnaké postavenie ako dospelý človek. Zvykne sa aj hovoriť, že sľubom veria iba deti a blázni. Takýmto typom viet vyjadrujeme, že deti neberieme až tak vážne. Ďalej sa zvykne dieťaťu hovoriť: Tomu porozumieš, až keď vyrastieš. Určite, deti začínajú chápať veci postupne, ale niekedy je to možno iba náš predsudok. Tiež slovo detinský, ktoré znamená naivný či dôverčivý, používame skôr v hanlivom význame a je odvodené od slova dieťa.

Keď Ježiš verejne kázal a pôsobil, ľudia k Nemu prinášali deti, aby ich požehnal. Učeníci sa vtedy postavili do úlohy akýchsi Ježišových badygardov a hovorcov. Rodičom dohovárali. Chceli ich odhovoriť od toho, aby svoje deti priviedli k Ježišovi. Nevieme, prečo to urobili. Možno si mysleli, že deti Ježišovi nebudú rozumieť, a teda pokladali čas, ktorý by Ježiš s nimi strávil za premárnený. Nuž môžeme sa o tom iba domnievať, ale nie je to dôležité, pretože dôležité je to, ako zareagoval Ježiš.

Pán Ježiš napomenul svojich učeníkov, aby nebránili deťom. Nech aj deti prichádzajú k Nemu. Nielen to, Pán Ježiš vyzdvihuje úprimnú vieru dieťaťa. Bohu máme veriť, tak ako vedia veriť iba nevinné deti. Naša dôvera voči Bohu má byť

taká, aká je dôvera malých detí voči svojim rodičom. Detská viera je možno naivná a úsmevná, ale je aj úprimná a odovzdaná. Pán Ježiš povedal: *Kto neprijme kráľovstvo Božie ako dieťa, nikdy nevojde doň.* (15. v.) Pán Ježiš vyžaduje skutočnú vieru. Raz svojim učeníkom povedal: *Keby ste mali vieru ako horčičné zrno, a povedali by ste tomuto vrchu: Prejdi odtiaľto ta, - prejde! Nič vám nebude nemožné.* (Mt 17, 20) Na inom mieste hovorí: *Verte, že dostanete všetko, za čo sa modlíte a za čo prosíte. Budete to mať.* (Mk 11, 24) Viera, o ktorej hovoril Ježiš, je viera dieťaťa, ktoré verí absolútne a bez dôkazov.

Dnešný text je uvedený až v troch evanjeliách. Evanjelista Lukáš píše doslova o nemluvňatách. Takto si ešte viac môžeme uvedomiť našu absolútnu odkázanosť na Boha. Keď sa dieťa narodí, je v plnej miere odkázané na pomoc matky alebo niekoho iného. Keby novorodenec zostal sám, neprežil by. Ani my by sme neprežili, keby od nás Boh odvrátil svoju tvár. Boh je darca a aj udržiavateľ života. Človek nemá nič, čo by Bohu priniesol. Práve preto je dieťa a zvlášť nemluvňa výborným príkladom toho, aké je naše postavenie vo vzťahu k Bohu. Už žalmista napísal: *Z úst detí a tých, čo sú pri prsiach, si pevnosť založil proti svojim protivníkom, aby si umlčal nepriateľa i pomstiteľa.* (8, 3) Pán Boh si pre svoje dielo používa to, čo je vo svete malé, slabé a nevážené a na tom vidíme, že Boh nepotrebuje našu službu, aby vykonal to, čo si zaumienil. Boh nie je závislý na človeku, ale človek na Bohu. Bez Boha nemáme život ani záchranu.

Deti sú toho výborným príkladom. Pán Ježiš prijal deti a požehnával ich. Ježiš prichádza ku každému a ponúka nám svoju milosť. Budme vo viere v Boha ako deti, aby sme raz vstúpili do Božieho kráľovstva. Nespoliehajme sa na seba, ale dôverujme Bohu, ktorý k nám prichádza. Pamätajme, že nie je nikto taký, ku komu by Boh neprišiel, keď by Ho s vierou volal. Nech pre nikoho nie sme prekážkou. Budme tými, ktorí budú iných privádzať ku Kristovi, ktorý je jediný Spasiteľ. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Rimanom v 8. k.:

A my vieme, že milujúcim Boha, povolaným podľa rady (Božej), všetky veci slúžia na dobro. Lebo ktorých (Boh) vopred poznal, tých aj predurčil na podobu obrazu svojho Syna, aby On bol prvorodený medzi mnohými bratmi. A ktorých predurčil, tých aj povolal; a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil.

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a úcastenstvo Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.